

PONAWIAĆ SIĘ (2) *vb impf*

o *prawdopodobnie jasne* (tak w *ponawiać*); *pierwsze a pochylone, drugie jasne*.

inf *ponawiać się* (1). ◊ [*praes 3 pl* *ponawiają się.*] ◊ [*praet 3 pl subst* *ponawiały się* (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w. (z Cn) s.v. ponowić.

Powtarzać się, pojawiać się ponownie wiele razy; integrascere, rebellare, redintegrare Cn (2) : y ná niebye/ y ná zyemi/ y ná powietrzu/ dziwne się znaki o świętym Bołtwie iego ponawiały RejPos 83; iż nas zówždy miały odwodzić od niego [Pana] znaki/ dziwy á wymyły światá tego/ kthorych się nam zówždy wiele ponawiać miało/ w rozlicznych omyłkach á zwodzyech iego RejPos 241v; [Tu cudá bárzo dziwne ponawiaią się. BzowRóż 57].

Synonim: powtarzać się.

Formacje współrdzenne cf OBNOWIĆ.

LW